

NOTA DE FUNDAMENTARE

Problema complexă, dificilă și extrem de sensibilă, subiect politic puțin atrăgător și rar abordat, *prostituția* reprezintă o formă de excludere socială și o violare a demnității umane, ale cărei victime principale sunt femeile. Sub aspectul sănătății, consecințele prostituției sunt nenumărate și dureroase, printre care enumerăm, în primul rând, una dintre bolile transmisibile sexual: - SIDA.

De cele mai multe ori fenomenul prostituției este tratat cu indiferență și judecat după anumite clișee. În realitate, în absența proxenetismului, prostituția poate fi destul de limitată, iar pe de altă parte, în spatele imaginii – *clișeu de comerț sexual* -, există femei care suferă, care sunt exploatate și față de care societatea nu poate rămâne insensibilă.

Față de fenomenul prostituției atitudinea statelor este departe de a fi unitară.

În mod tradițional există trei regimuri juridice aplicabile prostituției, astfel:

Regimul prohibitiv, conform căruia prostituția, organizarea și exploatarea acesteia sunt interzise și incriminate ca atare. Sistemul prevalează în majoritatea statelor americane, în China și în țările din Golful Persic. Suedia s-a apropiat într-o oarecare măsură de acest sistem, sancționând penal doar persoanele care cumpără servicii sexuale.

Regimul regulamentar legalizează prostituția, considerându-se că practicarea ei în case de toleranță, situate în zone special delimitate, supuse unui control permanent din partea autorităților competente este preferabilă oricărei alte forme de prostituție. Este regimul adoptat de Olanda și Germania.

Regimul aboliționist nu incriminează prostituția și nici clienții lor, dar incriminează proxenetismul. Întrucât regimul aboliționist acordă o importanță primordială prevenirii prostituției și reintegrării

prostituatelor, se poate afirma că abolirea vizează în aceeași măsură și eliminarea fenomenului prostituției.

Analizând regimul juridic al prostituției din câteva țări europene, reținem următoarele:

În *Anglia și Țara Galilor* prostituția nu constituie infracțiune, dar sunt incriminate manifestările sale vizibile: racolarea, publicitatea, gestionarea locurilor specializate, încheierea de contracte cu clienții.

Franța aplică în domeniul prostituției două principii juridice: dezincriminarea prostituției și sancționarea proxenetismului.

În *Germania*, de la data de 1 ianuarie 2002 a intrat în vigoare Legea privind legalizarea prostituției. Legea permite prostituția cu condiția practicării ei în mod voluntar; ea poate fi practică în bordeluri, cluburi, pe străzi și în locuințe private, iar statul impozitează veniturile prostituatelor.

În *Belgia*, conform Legii din 21 august 1948, prostituția nu constituie infracțiune, fiind incriminate manifestările de prostituție care aduc atingere ordinii publice și proxenetismul, iar din anul 1995, odată cu modificarea Codului penal, sunt aspru sancționate traficul cu ființe umane și pornografia infantilă.

În *Spania*, din anul 1978 prostituția nu mai constituie infracțiune, iar din anul 1996 – odată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal, nici proxenetismul nu mai constituie infracțiune în sine, ci numai formele agravante de proxenetism.

În *Italia* prostituția este tolerată de vreme îndelungată dar pentru prevenirea răspândirii bolilor venerice, Codul penal conține dispoziții referitoare la supravegherea prostituției. Prin Legea nr.75/1998 se abrogă dispozițiile privitoare la prostituție, dar se interzic casele de toleranțe și proxenetismul.

În *Olanda*, prin Legea nr.464/1999 au fost modificate substanțial dispozițiile din Codul penal referitoare la prostituție și au fost eliminate dispozițiile ce interziceau casele de toleranță. Legea a avut drept scop prevenirea prostituției forțate, protejarea minorilor și îmbunătățirea statutului prostituatelor. De asemenea, legea permite proxenetismul, dar sancționează aspru formele agravante ale acestuia, respectiv proxenetismul prin constrângere și față de minori.

În *Suedia*, prostituția nu este infracțiune, dar incriminează cumpărarea de servicii sexuale și proxenetismul.

Danemarca, prin Legea nr.141/1999, a abrogat dispozițiile din Codul penal care incriminau prostituția, permițând practicarea ei în mod

individual și incriminează cumpărarea de servicii sexuale de la persoane sub 18 ani.

Regimul social al prostituatelor

În *Germania și Olanda* prostituatele au acces la sistemul de asigurări sociale și de sănătate, pe bază de contribuții personale, acestea având statutul de lucrător independent (au acces la Casele de asigurări sociale ale lucrătorilor independenți).

În *Anglia și Țara Galilor* prostituatele beneficiază de sistemul național de asigurări medicale și primesc ajutor social.

În *Italia*, prostituatele, dacă nu subscriu la sistemul de asigurări voluntare, beneficiază de asistență din partea serviciilor naționale de sănătate.

În *Spania*, deși prostituția nu este infracțiune, aceasta este considerată ca făcând parte din economia subterană și în consecință, prostituatele nu beneficiază de drepturile acordate populației active și, deci, nici de asigurări sociale și medicale.

În *Franța*, în principal, prostituatele au aceleași drepturi ca toți cetățenii francezi, dar, în realitate, se izbesc de o atitudine de respingere din partea societății.

În *Suedia și Danemarca*, prostituatele beneficiază de majoritatea drepturilor sociale de care beneficiază toți rezidenții: asistența medicală gratuită și pensie de bază.

Regimul fiscal al prostituatelor

Cu excepția Danemarcei, unde prostituatele nu plătesc impozite, în celelalte țări europene sus menționate veniturile obținute din exercitarea prostituției sunt supuse impozitării. În general, sunt supuse regimului de impozitare a veniturilor obținute din activități lucrative desfășurate în mod independent. Doar în *Germania și Belgia* administrația fiscală acceptă deducerea anumitor cheltuieli profesionale (cosmetice, chirii, cheltuieli de transport etc.).

x
x x

În țara noastră, prin art.328 din Codul penal prostituția constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani, iar prin art.329 din același Cod penal și proxenetismul este infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

Astfel, deși incriminată, după 1990 prostituția a cunoscut o amploare deosebită, iar măsurile luate de stat în controlul și combaterea

acesteia s-au dovedit ineficiente. Mai mult, consecințele prostituției din punct de vedere al sănătății sunt deosebite, numărul îmbolnăvirilor ca urmare a bolilor transmisibile sexual fiind în creștere.

În vederea limitării consecințelor negative ale prostituției și, în același timp, a protejării persoanelor care, aflându-se în situații materiale precare sunt împinse să practice o astfel de ocupație și, nu în ultimul rând, pentru a ne alinia la practica în materie a majorității țărilor europene, am inițiat alăturata propunere legislativă.

În principal, propunerea legislativă reglementează statutul juridic al persoanei care practică prostituția, acesta fiind similar, așa cum este reglementat și în legislația belgiană, cu cel al persoanei care desfășoară activități economice în mod independent.

Prostituția poate fi practică numai de persoane care au vârsta de 18 ani, sunt apte din punct de vedere medical să presteze servicii de natură sexuală și numai pe baza unei autorizații special emise în acest sens.

Prostituția poate fi exercitată la domiciliul persoanei, sau în cadrul unor stabilimente special autorizate în acest sens.

În vederea stabilirii unor criterii unitare în ce privește autorizarea organizării stabilimentelor se creează în cadrul Ministerului de Interne o autoritate de reglementare în materie și care va emite o licență pentru fiecare stabiliment în parte.

Prostituatele au acces la sistemul de asigurări sociale și de sănătate pe bază de contribuție și, de asemenea, veniturile acestora sunt supuse impozitării în condiții asemănătoare sistemului practicat în Germania.

Tot ca măsură de protecție a prostituatei, prin propunerea legislativă se prevede posibilitatea acesteia de a renunța oricând la această ocupație spre a se integra în viața socială. De asemenea, nu i se poate imputa calitatea serviciilor prestate, ci doar durata acestora. În cazul în care prostituata prestează servicii de natură sexuală în cadrul unui stabiliment, prin convenția încheiată nu i se poate impune prestarea de servicii sexuale de anumită natură. Prostituta are însă obligația de a se prezenta periodic la controlul medical, iar, în cazul în care este depistată inaptă pentru asemenea activitate, îi este interzisă practicarea prostituției, în caz contrar, fapta fiind considerată infracțiune.

Propunerea legislativă mai cuprinde dispoziții privind modul de organizare și funcționare a stabilimentelor, obligația păstrării confidențialității, asigurării securității persoanelor și a bunurilor clienților.

De asemenea, potrivit propunerii legislative, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare practicarea prostituției de către o persoană neautorizată sau inaptă din punct de vedere medical, precum și recrutarea, obligarea sau determinarea minorilor să desfășoare, în cadrul stabilimentelor, servicii cu caracter sexual. De asemenea, constituie infracțiune și desfășurarea de activități cu caracter sexual în alte locuri decât cele autorizate. Alte fapte cu pericol social redus, sunt considerate contravenții și sunt sancționate cu amendă.

Ca urmare liberalizării prostituției, dispozițiile art.328 din Codul penal se propun spre abrogare, rămânând însă în continuare sancționat ca infracțiune proxenetismul.

Menționăm că, adoptarea acestui proiect de lege nu presupune alocarea de fonduri de la bugetul de stat, ci din contră, va constitui o nouă sursă de venituri la bugetele locale.

În sensul celor de mai sus, am inițiat alăturata propunere legislativă, pe care o supun Parlamentului spre dezbatere și adoptare.

SENATORI

- Duță Vasile
 - Ioan Pop De Popa
 - Stoica Fevronia
 - Mihordea Mircea
 - Oprescu Sorin
 - Vajda Borbala
 - Dinescu Valentin
 - Bălălău Constantin
 - ILIECU ION.
 - ANTONIE IORBOVAN.
- 